

Cziczó Attila:

TISZTA KOSZ

színháték + zene

©2009

www.cziczo.hu

Kocsma belső. Üres asztalok, székek. A nő pakol, háttérben a zenekar szede-
lődzködik. A nő bezárja az ajtót – hangos kulcscsörgéssel –, majd folytatja a
rendezkedést. A zenészek belekezdenek a dalba, a nő táncol egy székkal,
majd énekel. (**I Don't Know**) Dal közben megérkezik a férfi, dörömböl, or-
dibál, a nő válasza mindenre: I don't know. Végül beengedi, a férfi is énekel,
együtt fejezik be a dalt. A férfi középen ledobja kopott utazótáskáját, majd
az egyik bárszékre ül. A nő a pult mögül kérdően néz rá.

FÉRFI Mi rosszat mondtam, baby? Nem kéne úgy felhúznia magát!
Megjöttem. Szép lesz az éjszaka, mint mindig. (*elgondolko-
zik*) Mióta élünk mi együtt? (*a nő felhúzza szemöldökét*) Jó-
jó, értem én a tréfát, nem kellene mindenféle repülő tár-
gyak! Tegye le azt a gyöngyház berakásos kést! Mondandóm
úgy folytatnám: mióta élünk mi együtt, a padlás, a matrac,
az a fél szemére vak öreg patkány, a svábbogarak, a kikötő
rothadó szaga, a sóban gazdag tengeri szellő, és jómagam, a
megpihenő vándor, az otthonra lelt jótét lélek? (*a nő elfor-
dul*) Hálás vagyok a sorsnak, hogy megkaptam az ünnepet.
Magával lenni! Az álomba merülés előtti pillanatokban ez az
arc kísér végig. Maga a nő, akit szeretek, tudja? Pokoli du-
mája van! Bárcsak a bokájáig felérnék dumában! És micsoda
nő! A legtutibb ruhákat hordja. Szexi ám maga, ott a pult
mögött, édes!

NŐ Jójcákát! (*int a fejével*)

FÉRFI Drágám, éljünk békességben. Ez a mi otthonunk. Magácskáé
a nappalok, enyéme a hajnalok. De az éjszakáink közösek.
Szeressük egymást, na? (*elgondolkozik, majd körülnéz*) Ma-
riská hol késik? Mary Jane, baby, oh! A békesség istennője...
(*indul a zene*) Ma ki teker? Ki sodor minket a harmónia szí-
nes pázsitjára? (*nevetnek*)

A nő énekel. (**Mary Jane**) Mindeközben a férfi fújja a füstöt...

FÉRFI

(csak úgy magának) Érzed? Érzed a levegőt? *(belemarkol a levegőbe, majd körülnéz)* Palota! Kuala Lumpurban éltem így. Enyém a világ! Én már a Föld összes szegletét bejártam, nekem nem volt még otthonom. Nem vagyok nemes lelkű. De a szerencse, az mindig megtalált. Meg ám, basszameg! Alaszkában ekkora aranytömböt találtam! *(mutatja)* Buenos Airesben a Tangó királya voltam. *(táncol)* Fokvárosban zulu varázsló lettem, Tokióban a Gésák védőszentje. *(indul a gitár szóló)* Berlinben klezmert zenéltem a Vilmos téren, Londonban kelta dalokat énekeltem Trafalgar Square-en, Erdélyben csárdást jártam a vámpírokkal, Rómában a Colosseum császára voltam, Rióban a karnevál istene, Tibetben a földön jártam, Merlbourne-ben a vízen, és Macao-ban... Macao-ban a fehér, a hófehér úton mentem végig, minden reggel, a felkelő nap fényében megcsillanó, párától ködös áldott reggeleken.

A férfi énekel. (Cocaine) Mindeközben a nő fújja a füstöt...

FÉRFI

(nézi a kezeit) Távol vagyok magamtól. *(megérinti arcát)* Nem érzem. Nem érzem! Hol vagyok? *(szárnycsapásokat tesz kezeivel)* Repülök! Elrepülök. *(nevet)* Éjszaka van? Nappal? Hol élek? Mi ez a világ? Pompa, fények, csillogás, dallam, fülleltség, hangok, micsoda hangok! Ki vagy te? *(a pulthoz lép, egy gyufásdobozt vesz kezébe)* Itt a kincs! Gyémánt, brill, rubin, arany, lángoló, tűzpiros ékesség... *(a nőre néz)* Ki vagy te? Királylány! Principesszá, monámúr, édesem, honey, honey... *(nevet)* Ez a varázskastély. Mindenki boldog, elégedett, harmónia mindenütt. Gazdagság, fényűzés, kacagás, micsoda italok, micsoda táncok, micsoda nők, asszonyok, lányok, bombázók, ti erotika papnői! Pinák, mindenütt pinák! *(megijed)* Pánik? Nem! Elegem van a pánikból, nem szorongok, repülök a varázsszőnyegen! Kibaszott élet! Ez a kurva bódulat nélkül miért nem érezhetem

jól magam? Baby, hajtsd hátra a fejed, kiszívom a véred, te kis ribanc! *(hirtelen elalszik)*

A nő énekel. (Dirty Pearl)

FÉRFI *(egy pénzérmét forgat ujjai között)* Tíz cent. Mire elég? Egy doboz gyufa talán?

NŐ Aha.

FÉRFI Egy ellopott fáradt mosoly?

NŐ *(dühösen)* Aha.

FÉRFI Öt perc a mozi hátsó sorában?

NŐ *(nevetve)* Aha.

FÉRFI Egy pillantás a térd fölé csúszó szoknya alá?

NŐ *(felháborodottan)* Aha!

FÉRFI *(csábosan)* És egy éjszaka kettesben? Csak az ünnepi hangulatra tekintettel!

NŐ *(kacéran)* A-a.

FÉRFI *(nevetve sóhajt)* Hát jó! Ha kérhetném, töltene egy forró csokoládét? Jéggel, ahogy szoktam, s duplán!

A nő viszkít tölt egy fémcsészébe, két jeget dob bele, majd a férfi elé löki. A férfi egy húzásra megissza, élvezi az ízét.

FÉRFI Az élet értelme. *(iszik)*

NŐ Az. *(magának is tölt)*

A nő elindít egy ritmust, majd beszáll a zongorista, később a gitáros is – valamennyien kezükkel ütve a pultot, a zongora szélét, a gitárt. A monológ végén megszólal a gitár, majd az ének.

FÉRFI Apám mindig azt mondta, hogy az igazat szóljam. És mondhatom, ez a legjobb tanács, amit valaha kaptam. Szabad vagyok, az életem csak az enyém. *(zene indul)* Járom az utam! Macskakövön, homokfúvásban, erdőn, mezőn, szekéren, au-

tómobilon, vasúton, hajón... a Titanic-on én is ott voltam, de hagyjuk az élményanyagot! *(nevet)* Mint egy csavargó... talán az vagyok. Egy kedves, jóvágású, szeretnivaló otthontalan.

A férfi énekel. (Like A Hobo)

NŐ

Maga egy kedves ember is lehetne akár!

FÉRFI

(felháborodottan) Én egy kedves ember vagyok, kérem! Még a végén legorombáz engem! *(dühöng)* Goromba az ifjabb Roosevel, a Franklin. Én nem vagyok egy nyelvész, de randább szót, mint a 'világválság', én még nem pipáltam! Na, jól van, egyet: *(undorral mondja ki)* 'szesztilalom'. Mást se hall az ember! Harminckettőt írunk, könnyörgöm, hová tart ez a világ?

NŐ

Maga miért ideges?

FÉRFI

Én nem vagyok ideges. Tudja milyen az ideges ember? Elmesélem. A húszas évek elején történt, éppen Monaco-ban hűtöttem a lét, ha meg tetszik ezt érteni, és beleszaladtam egy pókerező társaságba. Négyen voltunk. Egy német, egy olasz, egy grúz, meg persze én. Már hajnal lehetett, füstös pincében ültünk. Jöttek a lapok. Éreztem az energiát, tudtam, hogy all-in nélkül nem lépek ki azon az ajtón. A kis törpe német mereven ült jól fésült pofájával, mellette az izgómozgó olasz már az elején idegbeteg volt. A vastag bajszos grúz csak nézett maga elé, mondtam is magamban, na, ő lesz az ellenfél. Kurvára akartam, hogy ezeket az ellenszenves faszokat leiskolázzam! Jött a licit, nem voltam beszarva, eliheti! A kis olasz ordibált, hogy mekkora kicseszés ez vele, a német, aki nem mellesleg vizet ivott, vizet, érti? Szóval a randa pofájú kis német leállította, el is rohant a dilinyós talján. Maradtunk hárman. Jöttek-mentek a lapok, a sváb csak integetett kezével *(náci karlendítés)*, hozatta literszám a vizet, a grúz bezzeg meg se mozdult. Néha végigsimította ha-

talmas bajszát, kibaszottul idegesített, de a fapofát rólam mintázták, kurvára nem hagytam, hogy felhúzza az agyam. A kis német kezdett pattogni, németül karattyolt, már kurvára le akartam állítani, de, mondom, engem nem húz fel egy ilyen kis mitugrász! Felállt, rohangált föl-alá, mit Charlie a Kölyökben, látta a filmet, ugye? A másik, a grúz, meg se mozdult. Nekem már akkor a hideg és meleg futkosott a hátamon, mert érzetem a csodát. És bementem, bementem az all int! Tudja mi volt a kezemben? Tudja mi? Életemben először és valószínűleg utoljára, ott virított az a kibaszott royal flöss! Lenulláztam a két marhát, a germán nyomoronc elrohant, a nagydarab grúz odahajolt hozzám, megfogta a vállam, beleborsózott a hátam, olyan ereje volt, és csak annyit súgott a fülemben: szpászibá. Na, aztán akkorát ordított, hogy beleremegtek a falak. Mintha valami kikúrt diktátorok lennének, úgy meg voltak sértődve rám! Na, ezek az emberek voltak idegesek! Istenem, az ilyenektől óvd meg az ártatlanokat. Veszíteni tudni kell, kishölgy. Aki erre nem képes, az rossz ember. Nagyon rossz ember. *(csend)* Sokan vannak.

A nő énekel. (God Bless The Child)

FÉRFI Töltene egy limonádét? Tisztán, ha kérhetem! *(a nő tölt)* Én hiszek ebben a Rooseveltnélünkben. Amit Hoover papa elrontott, azt helyre kell hozni. Aztán lesz-e eredménye? Tudja fene. Elég volt már a republikánusokból! *(iszik)* Persze választhattunk volna jobbat is. A legjobb persze már ül a kibaszott Alcatrazban. Al bratyó! Az ilyenekre kell rábízni az országot! Al Capone... Ki adott szeszt a népnek? Ó. Hogy alkoholistá lett egy ország, arról inkább ne beszéljünk. *(nevet)* A sebhelyes arcú. Látta a filmet? *(feláll, utánozza Capone-t)* Ki a faszom vagy te, Roosevelt? Feketére festem a fehér házadat, öreg! Mit képzelsz, hogy dutyiba vágysz engem a Hoover haveroddal együtt, he? Kitépem a nyelved, öreg, az-

tán a seggedre varratom, és bebizonyítom, hogy rossz helyen nőtt ki! Velem nem packázhatsz te senki, érted, haver? Kurvára kibaszottul felbasztad az agyam, te pöcsfej! A pokolba veled! *(játék vége, nevet)* Micsoda színész vagyok, nem? *(elgondolkozik)* Hollywoodban még nem jártam. Bassza meg, ott miért nem jártam még? Nekem a vásznon van a helyem! Meg a színpadon! Ez az! Vagyok elég mocskos a sztársághoz, baby! *(csinál egy „klasszikus” Elvis féle csípőmozdulatot)* Mocskos vagyok, oké? *(kinéz)* Szóval, ne szarozz, ne szarozz velem!

A férfi énekel. (Trouble)

FÉRFI *(learatja a sikert)* A jövő zenéje, kisanyám! És ezek a mozdulatok! *(rázza a csípőjét)*

NŐ Tele gyengédséggel. *(nevet)*

FÉRFI *(leül, a nő szemébe néz)* Beszéljessünk! *(csend)* Itt élünk, együtt, fél éve már, én éjjel a padláson, maga reggeltől estig a pult mögött. Mint két szomszéd. Két testvér. Két szerelmes...

NŐ Mint két szerelmes?

FÉRFI Akár!

NŐ Na, az inkább nem!

FÉRFI Akkor két lakótárs.

NŐ *(felhúzza szemöldökét)*

FÉRFI Én már mindent elmondtam magamról. Egy világcsavargó vagyok, a bölcsességek tanítója. Nálam eszesebb embert nem talál, ezt nyugodt szívvel állíthatom. Kibaszottul bölcs vagyok, baby! De maga? Mit kell titkolózni előttem? Fél éve altat a padlásszobában, egy kurva centet nem kért még tőlem, éjszakánként megihatam a magam adagját, akkor mi a faszt kell játszani a néma bulát?

A nő énekel. (Miss Celia's Blues)

A két dal összeolvad.

A férfi énekel. (Rainy, Rainy Day)

FÉRFI *(körülnéz)* Én elmegyek innen. *(felemeli utazótáskáját)* Elmegyek. *(a nőre néz)* Jön velem? Eljön velem? *(csend)* Az élet túl erős és könyörtelen. Édesebbek az elvesztett álmok. Tudom, mert én sokszor akartam valamit... Valamit, ami másnak megvolt. De sohasem kaptam meg. Egyet sem. Semmit sem szerezhettek meg igazán. A vágyak megcsalnak. De túlélhető a kudarc. Ha a jellemen folt esik, a modor egy ideig még változatlan marad. Fel lehet állni a rászámolás előtt, ahogyan Mickey Walker is felállt. De most... elfáradtam. Nékem ilyen élet nem kell. *(nevet)* Ez is egy jó mondat. Na? Eljön velem? Itt hagyja ezt a kuplerájt?

NŐ *(körülnéz ő is)* Elmegyek.

FÉRFI Sok jóra ne számítson. Nem ígérhetek kánaánt.

NŐ Az nem is kell.

FÉRFI Még azt sem ígérhetem, hogy nem lesz része némi handa-bandázásban. Hisz ismer már, ugye?

NŐ Ismerem.

FÉRFI És eljön velem?

NŐ El. *(csend)* Hová megyünk?

FÉRFI Hová? Mondjuk... Elmegyünk Casablancába. Az jó lesz?

NŐ *(nevetve)* Az jó lesz.

FÉRFI Én maradok ez a férfi.

NŐ Én leszek akkor maga mellett a nő.

FÉRFI *(csend)* A nevem Rick. *(kezet nyújt)*

NŐ Ilsa. *(kezet fognak)*

FÉRFI *(elmosolyodik)* Akár egy romantikus film szerelmes hősei! *(nevet)* Indulunk?

NŐ *(ígert bólint)*

FÉRFI *(megáll)* Nem tetszik. *(elgondolkozik)* Legyen a neve Melody! Szép dallama van.

NŐ A magáé is legyen az!

FÉRFI Hm... Melody és Melody. Jól hangzik. *(megfogja a nő kezét)*
Induljunk!

Kézen fogva elindulnak. Megszólal a zene. Tánc, majd közös ének. (Melody)

És vége.